

Visų šalių proletarai, vienykite!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASU RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1959 m.
birželio
4
KETVIRTADIENIS
Nr. 66 (1796)
Kaina 15 kap.

Kolūkieti! Šienapiūtė — čia pat.
Ar pasiruošei jai?

Šienaus mašinomis

Diena po dienos artėja šinas, arklinius grėblius. Šienapiūtės darbai. Kad Jau pilnai sutvarkyta 10 pievos būtų nušenautos piaunamujų mašinų. Siemet kuo trumpiausiu laiku, reikia šienapiūtėi gerai pasirosti. Tačiau suprato „Tautų draugystės“ tarybinio ūkio darbininkai. Šiuo metu čia vyksta įtemptas pasirengimo šienapiūtei darbas. Tarybinio ūkio kalviai drg. drg. Vaičiukas ir Tamuševičius sparčiai remontoja piaunamąsias ma-

Iki birželio 25 dienos

„Lenino atminimo“ kolūkio laukininkystės brigados, sėkmingai užbaigusios pavasario sėją, pradėjo ruoštis šienapiūtei, derliaus nuémimui. Visas tam reikalui skirtas inventorius suvežtas prie kalvių, kurios randasi I ir III laukininkystės brigadose. Kalviai pradėjo darbą.

Nuo ankstaus ryto iki sutemų trinksi kūjis III brigados kalveje. Cia septyniasdešimtmetis senunas Greitavičius remontoja net dviejų brigadų (II ir III) inventorius. Jam tenka atremontuoti 5 arklines šienapives, 4 kertamąsias mašinas, 4 arklinius grėblius. Šienapives remontoja pirmiausia. Greitavičius išspareigojo visą šį darbą užbaigt iki birželio 25 dienos.

E. GONČARENKO
kolūkio agronomas

Prie kiaulidės iрengti gardai peniušliams laikyti. Užbaigiamia iрengti aptvarą motininėms kiaulėms laikyti. Saulės ir gryno orų pakankamai gauna ir parsėdės, ir paršeliai, ir pernimos kiaulės. Visos mūsų kiaulininkės dėda daug pastangų, kad

Kaip jūs vykdote savo išpareigojimus?

Kiaulės būtų sveikos ir greit augtų. Ir jos pasiekė neblugų rezultatų. Vidutiniškas kiaulų priesvoris per parą sudaro iki 500–600 gramų. Kaip geriausias iš geriausių kiaulininkų reikia atžymėti drg. Lukjanovą ir Pu-

E. Ruseckis
„Lenino atminimo“ kolūkio pirminklio pavaduotojas

ŽENGТИ PIRMYN REIKIA SPARČIAU

20 centnerių kiaulienos 100 ha ariamos žemės — tokas „Lenino keliu“ artelės gyvuliu augintojų išpareigojimas 1959 metams, pirmiesiems naujojo septynmečio metams. Išvykdyti šį išpareigojimą reikia atpėnēti ir realizuoti ne mažiau kaip 206 bekonus, vidutiniškai po 85 kg svorio kiekvieną. Iki šio mėnesio pradžios pristatyta valstybei 52 bekonai, t. y. pagaminta maždaug ketvirtadalis išpareigojimuose numatytos kiaulienos. O juk prasidėjo paskutinis ūkinės pirmojo pusmečio mėnuo. Ar pajėgus kolūkiečiai iki metų pabaigos pagaminti reikiama kiekį kiaulienos?

— Pajėgsime, — neabejoja išpareigojimų išvykdymu kolūkio gyvulininkystės fermų vedėjas, agronomė Aldona Murelytė.

Artelės valdyba jau metu pradžioje apskaičiavo, kad fermose, trūkstant patalpų, nepavyks išauginti reikiama kiekio kiaulų.

Buvo sudaryta 120 sutarčių jų auginimui. Pagal jas kolūkietis iš kolūkio kiaulų fermos gauna paršelį, 10 ar 12 žemės, 300 kg miltų, 100 kg bulvių, po 20 litrų gero bei separuoto pieno. Už bekoną išauginimą jam priskaitoma 25 darbadieniai. Kolūkietis turi pristatyti bekoną 90 kg svorio. Jei jis pristatomas mėsine kondicija, jam už kiekvieną kilogramą mokama po 0,6 rub., jei bekonine — po 1 rub.

Kolūkio valdyba nieko nepaškėsto kolūkiečiams, kad tik jie savo ūkuose išaugintų fermos paršelius, bet nepaskaičiavo, kiek tas kolūkui kainuos.

Tūkstančiai Kauno miesto gyventojų, gausios darbo žmonių delegacijos iš visos Tarybų Lietuvos susirinko gegužės 30 d. prie Kauno IX forte, kuriame hitlerinės okupacijos metais buvo viena didžiausių Baltijos mitingas, skirtas fašistinio teroro aukų atminimui pagerbti.

...16 valanda. I tribūnų pakyla Lietuvos Komunistų partijos ir respublikos vyriausybės vadovai, Kauno miesto partiniai tarybiniai darbuotojai, buvę IX forte kaliniai.

Trumpa ižangine kalba mitingą atidarė Lietuvos KP Kauno miesto komiteto pirmasis sekretorius drg. J. MIKALAUSKAS. Jam pasiūlius, susirinkusieji pa-

gerbė žuvusių atminimą tylos minute.

I mitingo dalyvius kreipiasi Lietuvos KP CK pirmasis sekretorius drg. A. Sniečkus.

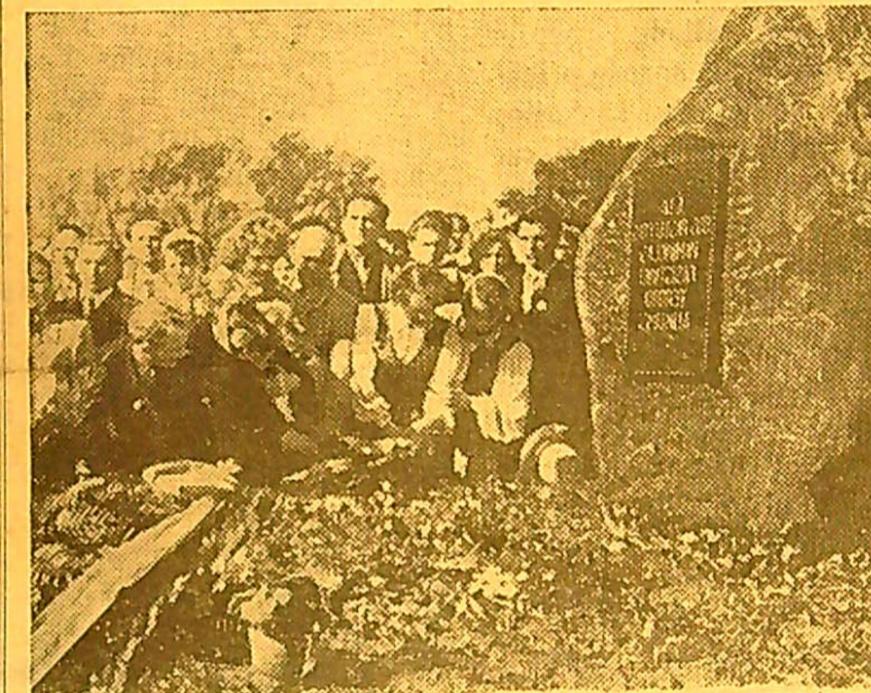
— Iš mūsų atminties niekuomet neišdils kruvinos piktadarybės, — sako drg. Sniečkus, — kurias Didžiojo

Mitinge kalbėjo Kauno

kalba apžiūrėjo forte įrengtą muzejų. Jo stenduose parodoma, kaip buržuazijos valdymo metais čia buvo kankinami politikai ir kaip hitlerinės okupacijos laikotarpiu buvo masiškai žudomi lietuviai, rusai, žydai, lenkai, o taip pat antifašistai, kuriuos hitleriniai budeliai suvežė čia iš Prancūzijos, Olandijos, Čekoslovakijos ir kitų Europos kraštų.

— Mes paskirsimė visas jėgas, — baigdamas pasakė drg. Sniečkus, — kovai už tai, kad niekuomet nepasikartotų karo baisumai, kad mūsų liaudis galėtų ramiai dirbtį savo kilnų kūrybinį darbą kovoje už komunizmo pergalę.

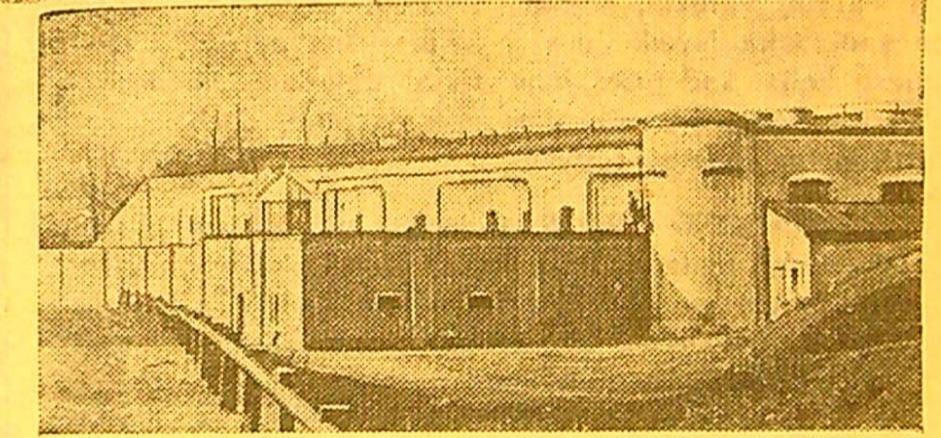
Mitinge kalbėjo Kauno



Nuotraukose:

1. Darbo žmonės padėda vainikus Kauno IX forte prie akmenų, kur bus pastatytas paminklas fašistinio teroro aukoms.
2. Taip atrodo šiandien Kauno IX fortas.

(ELTA).



kolūkis savo fermoje — tik 86. Ar negaliama buvo likusių šių kiaulų išauginti savo fermos jėgomis? Galima, tik reikalingos patalpos. Tipinės kiaulidės néra ir ją artimiausiu metu negalvojama statyti, nes néra lėšų. Teisindamiesi vien tik tuo, artelės vadovai nesuka sau galvos, kaip kitais keliais išeiti iš susidariusios padėties. Štai kad ir paprastas, bet būtinas dalykas — užtvaras prie kiaulidės kiaulų pasivaikščiojimui. Jų néra. Net juokinga klausyti, kada vėl teisinamasai pilių neturėjimui jų iрengimui. Kiek gi kainuoja kartys aptvaromis, kurių galima prisikirsti iš pievoose aušančiu alksniu?

Simtus tūkstančių rb kai nuojančios kiaulidės „Lenino keliu“ artelė artimiausiu laiku nepastatys. O norint greičiau išbisti iš ekonominio atsilikimo reikia ga-

„Limos“ fabrikų darbininkas, buvęs IX forte kalinys dr. P. CEREKAS,

profesorius A. PURÈNAS,

Liaudies ūkio tarybos pirmininko pavaduotojas E.

BILEVIČIUS, lietuvių liaudies poetas T. TILVYTIS.

Mitingas pasibaigė. Jo dalyviai gieda „Internacionalą“. Po to jie, gedulo maršo garsams aidint, eina į lauką, kuriame buvo užkasami sušaudytieji. Vyriausybės nariai ir darbo žmonių delegacijos padėjo vainikus prie paminklinio akmens, kurio vietoje buvo pastatytas paminklas fašistinio teroro aukoms.

Prie paminklinio akmens

kalba pasakė Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas dr. J. PALECKIS.

Po to mitingo dalyviai

apžiūrėjo forte įrengtą muzejų. Jo stenduose parodoma, kaip buržuazijos valdymo metais čia buvo kankinami politikai ir kaip hitlerinės okupacijos laikotarpiu buvo masiškai žudomi lietuviai, rusai, žydai, lenkai, o taip pat antifašistai, kuriuos hitleriniai budeliai suvežė čia iš Prancūzijos, Olandijos, Čekoslovakijos ir kitų Europos kraštų.

Darbo žmonių atstovų

mitingas išvoko taip pat

Kauno VI forte, kur buvo

nukankinta ir nužudyta 35 tūkstančiai tarybinių karo belaisvių.

Respublikos vyriausybės

nariai ir darbo žmonių

atstovai padėjo prie

paminklo vainikus ir gyvų

gelių puokštęs. (ELTA).

Republikos vyriausybės

nariai ir darbo žmonių

atstovai padėjo prie

paminklo vainikus ir gyvų

gelių puokštęs. (ELTA).

V. Raubiška

Svarbiausias agitatoriu uždavinys

Prieš keletą metų daugimą, kad jį reikia sukurti gelis „Pažangos“ kolūkio savomis rankomis, savo atnarių važinėjo į miestą duonos. Dar 1956 metais kodėl nesigirdi tokijų jaudinančių pasikalbėjimų.

„Pažangos“ kolūkio agitkolektivas gana pajęgus. Iš vienuolikos agitatorų devyni turi vidurinį bei nebaigtą aukštąjį moksą. Viešok, po rinkimų jie nė kartoto nesusirinko, nekalbėjo apie savo darbą ir uždavinius. Nėra konkretaus darbo plano, todėl, nors kiekvienam jų pritvirtintas tam tikras baras, jie ten nepasirodo.

Miškinui, kaip agitkolektivo vadovui, ir partinės organizacijos sekretoriui Kazakevičiui reikėtų konkrečiai ir operatyviai vaduoti agitatorų darbui. Juk dabar nėra atsakingesnio ir svarbesnio darbo, kaip TSKP XXI suvažiavimo medžiagos aiškinimas darbo žmonėms ir jų mobilizavimas šio istorinio suvažiavimo iškeltų uždavinį įvykdymui.

Gal būt, reikėtų papildyti agitatorų sąrašą priešakinį kolūkiečių sąskaitą, o jų kolūkyje yra. Aišku, su mažaraščiu kolūkiečiu žymiai sunkiai dirbtai, negu, sakysime, su mokytoju, bet tai daryti būtina. Juk darbas su pirmūnu, su priešakiniu kolūkiečiu duos dvigubą naudą. Visų pirmajis pats geriau supras savo vietą gyvenime, o antra — jo balsas bus įtikinamasis.

Partinė organizacija, agitatorai pajęgūs išspręsti tuos uždavinius, kuriuos kelia jems partija, reikia tiktai daugiau iniciatyvos, operatyvumo, darbo.

H. RIMKUS

CHERSONO SRITIS. Golopristansko rajono „Progreso“ kolūkio agitatorai būna laukuose ir fermose, praveda garsinių laikraščių ir žurnalu skaitymą, pasikalbėjimus su kolūkiečiais apie einamuosius įvykius, aiškina partijos ir vyriausybės nutarimus.

Nuo traukoje: agitatorius I. Naidenovas (centre) skaito laikraščius kolūkio gyvulininkystės brigadoje. (TASS).

Pasikalbėjimai apie komunizmą

Tarybiniai žmonės sėkmingai pradėjo savo septynmetį. Būtent savo — juk septynmečio planą svarstė ir jam pritarė daugiau kaip 70 milijonų žmonių! Įsigilinkite į šį skaičių: jis rodo, kad Tarybų Sąjungoje valstybinius reikalus sprendžia darbininkai ir kolūkiečiai, tarnautojai ir inteligenčiai. Jie visiškai pagrįstai sako: „Valstybė — tai mes.“

TSKP XXI suvažiavimas numatė kelius, kaip toliau stiprinti mūsų valstybę, gerinti jos ūkinę-organizacinę ir kultūrinę-auklėjamąją veiklą. Kartu suvažiavime buvo pažymėta, kad naujamame komunizmo statybos etape daug funkcijų, kurias dabar vykdo valstybiniai organai, palaipsniu pereis visuomeninių organizacijų žiniai. Tuo būdu bus ruošiamos sąlygos valstybei išnykti ateityje, aukštesnėje komunistinės visuomenės fazėje.

Bet negalima supaprastinti valstybės organų išnykimo proceso. „Valstybės išnykimo klausimas, — kalbėjo dr. Chruščiovas TSKP XXI suvažiavime, — jeigu jis suprantamas dialektiškai, yra klausimas dėl socialinio valstybingumo vystymosi komunistinė visuomenė savivaldą“.

Ir komunizmui esant

VALSTYBĖ ir KOMUNIZMAS

žmonės turės reguliuoti savo santykius taip, kad užtikrintų normalų visuomenės gyvenimą ir laikytysi tvarkos. Taigi, esant komunizmui turi būti ir atitinkamos organizacijos šioms visuomeninėms funkcijoms vykdyti. Negalima iš anksto atspėti, kaip Jos bus pavadintos. Svarbu, kad tai bus visuomeninės liaudies organizacijos. Ūkinė ir kultūrinei statybai vadovaus, visuomeninius reikalus tvarkys visi piliečiai. Tokios visuomeninės organizacijos laipsniškai pakeis atitinkamus valstybinius organus.

Tuo būdu, socialistinė valstybė, vykdydama savo uždavinius komunizmo statyboje, palaipsniu nutrauks savo veiklą. Čia yra vienas principinių socialistinės valstybės skirtumų nuo kapitalistinės valstybės, kuri ne išnyksta, bet nušluojama revoliucijos keliu. Darbininkų klasė socialistinės revoliucijos metu griauna buržuazinę valstybės aparatą, ginant kapitalistų bei išaudotojų interesus. Buržuazinė valstybė, pasak Lenino, tai mašina vienos klasės viešpatavimui kitai klasei palaikyti, tai yra, buržuazi-

ja išnyksta, bet nušluojama revoliucijos keliu. Darbininkų klasė socialistinės revoliucijos metu griauna buržuazinę valstybės aparatą, ginant kapitalistų bei išaudotojų interesus. Buržuazinė valstybė, pasak Lenino, tai mašina vienos klasės viešpatavimui kitai klasei palaikyti, tai yra, buržuazi-



P. PAVELKINAS

PASNEKESIAI ANTIRELIGINĖMIS TEMOMIS

Ar yra dievas?

(Pabaiga).

Materialinės, moksli- nės pažiūros į gyvąją gamtą įrodymui didelę reikšmę turi tas faktas, jog organinės medžiagos susidaro iš neorganinių. Konkrečiai, augalai tai daro žaliuose lapuose, turinčiuose chlorofilo grūdelių.

Iki XIX šimtmecio mokslo to nežinojo. Religijos šalininkai, pasinaudodami mokslo silpnumu, teigė, jog organinės medžiagos yra stebuklingu būdu suvertos visagalinčio dievo. Tačiau antroje XIX šimtmecio pusėje didysis rusų mokslininkas K. Timirazevas įrodė, jog organinės medžiagos, iš kurių gamina gyvoji medžiaga, la-

pai ir kitos augalų žaliūsios dalys, gaminamos iš negyvosios medžiagos saules spinduliu energijos paturti tas faktas, jog organinės medžiagos susidaro iš neorganinių.

Zaliejai lapai, turintieji chlorofilą, — štai ta gamtos laboratorija, kurioje kiekvieną dieną ir kiekvienu valandą anglis, vanduo ir kitos neorganinės me-

džiagos paverčiamos organinėmis, sudarančiomis gyvą augalą ir gyvūnų kūną. Tai, ką religija laikė dievo stebuklu, tikrumoje vyksta natūraliausiu būdu kasdieniame gyvenime.

Dabar mokslo tiek gerai išnagrinėjo gyvosios gamtos išvystymo dėsnius, jog žmonės moka dirbtiniu būdu sukurti naujas augalus

bei gyvulių veisles.

Zemės ūkio gamybos praktika visiškai paneigia religiją ir patvirtina moksline biologiją. Vadovaudamiesi moksline mičiurinine teorija, remdamiesi mokslo atskleistais gyvūnų organizmų vystymosi dėsniais, tarybiniai žemės ūkio darbuotojai kolūkiose ir tarybiniuose ūkiose išveda naujas, labai produktyvių karvių, avių, kiaulų, paukščių, brangiakailių žvėrių veisles. Dirbtiniu būdu sukryžmindami įvairių rūšių augalus ir taikydami agrotechnines priemones, sudarančias augalamus tam tikrą dirvos režimą, tręšdami ir tikslingai prižiūrėdami augalus, kolūkiečiai ir tarybinių ūkių darbuotojai išveda naujas grūdinių, veislinių bei techninių augalų rūšis. Kitais žodžiais, žemės ūkio darbuotojai, ap-

ginkluoti mokslu, vykdo tai, ką religija laiko visa galinčio dievo darbu, kuria naujas augalų ir gyvulių rūšis.

Visi šie faktai rodo, jog mokslas paėmė virš ir gyvosios gamtos srityje, žiškinant biologinius reiskinius. Ir iš šios srities mokslas ištūmė tikėjimą į dievą, religiją, idealistinę pašaulėžūrą.

Tora, biblija, koranas ir daugelio kitų tatybų šventosios knygos moko, jog žmogų ir visus gyvūnus bei augalus sutvérē dievas. Mokslas įrodė, kad tai yra neapsišvietusių žmonių, rašiusių šventasias knygas, prasimyamas. Dabar žmonės jau tikrai žino, kad visos gyvulių ir augalų rūsys atsirado gamtinio vystymosi pagalba.

Kaip atsirado žmogus? Žmonės ilgą laiką vyra-

vo religinė pažiūra į žmogaus atsiradimą. Neturėdami mokslinių žinių, žmonės tikėjo tatybos pasakojimais, jog pirmus žmones sutvérē dievas.

Senovės indų žyniai — brachmanai — skelbė, jog žmonės sutvérē viso pasaulio kūrėjas — dievas Brachma. Be to, jis sutvérē juos nevienodai. Iš dievo Brachmos burnos sutverta aukščiausia karta — brachmanai (žyniai, šventikai), iš jo rankų sudaryta karinės di-

duomenės karta — kšatriai, iš savo šlaunų dievas sutvérē valstiečių, amatininkų, prekybininkų kartą — vaidius, iš savo kojos padų jis padarė žemaliausią luo- mą — šudrą, pasmerktą tarnauti aukštesniems luomams.

Socialinė šio religinio mokslų prasmė yra tokia. Brachmų tatyba dievo var-

naujoms dalyvauti gamybos valdyme.

Kaimo žemdirbius į gamybos valdymą įtraukia kolūkiai. Įsigiję techniką jie tapo pilnateisiais visos kolūkinės gamybos šeimininkais. Zemės ūkio artelių nariai bendruose susirinkimuose patys nustato kultūrų paselėlių plotus, gyvuolių produktyvumą ir skaičių, nagrinėja kapitalinės statybos, darbo apmokėjimo klausimus ir pan. Didelė ir aktyvi jėga virose valstybinio, ūkinio ir kultūrinio gyvenimo srityse yra Lenino komjaunimas.

Nauji daigai pastebimi ir užtikrinant viešąją tvarką bei socialistinio bendravimo taisyklų laikymą. Svarbūs vaidmenys vaidins ir laisvanoriškos liaudies milicijos drauguvės, visuomeniniai draugiski teismai, ir kiti darbo žmonių saviveiklos organai. Jie užkirs kelią tvarkos ardomui, auklės silpnavalius žmones, kovos prieš girtuokliaivimą, chuliganizmą ir t.t. Sveikatos apsaugos ir kurortinio aptarnavimo funkcijas miestuose atlikls profsajungos, o kaimo vietovėse — vietinės Tarybos.

Kai komunizmas bus pastatytas, visuomenės reikalių tvarkymo valstybės funkcijas atlikls visuomeninės organizacijos. Bet valstybė šiam etapą dar neviškai išnyks. Juk ir pastāčius komunizmą gali likti karinio užpuolimo grėsmė. Reiškia, išliks ir valstybės funkcijos, susijusios su komunistinės Tėvynės gyniba. Jos galės išnykti tik tada, kai visiškai bus likviduotas socialistinio šalių užpuolimo pavoju, tai yra, kai imperializmas išnyks nuo žemės paviršiaus. Tai gi, valstybė visiškai išnyks tik tais nugalėjus komunizmui tarptautiniu mastu.

A. Saprykovas

du sutvirtino ir padarė šventą tokią visuomeninę tvarką, kurioje dirbančiųjų masės yra sunkioje aukštesnių luomų priklausomybėje.

Dievo vardu brachmanų tatyba nustato ir skirtinges bausmes, skirtinges išpirkas už žmogžudystę, priklausomai nuo to, kuriam luomui priklausė nužydymas.

Toks yra senovės indų brachmanų religijos mokslas apie žmogaus atsiradimą.

Krikščionių, judėjų ir musulmonų tatybos moko, jog žmogus — protinė, tobula būtybė, — negalėjo atsirasti natūraliu būdu, kad jis yra dar tobulesnės, dar protingesnės ir dar galingesnės būtybės — dievo — kūrinys. Yra žinomas biblijų padavimas apie tai, kaip dievas sutvérē pirmynkius žmones — Ado-

KOLŪKINIO KAIMO ŽMONĖS

BŪKITE TOKIOS, KAIP ANELĖ IR JANĖ!

Anelė Vaitonytė iki praeito rudens dirbo brigadoje. Paskui kolūkio valdyba pasiūlė jai žiemos metu prižiūrėti veršelius. Anelė sutiko. Pradėjus veršelius ganyti, Vaitonytė turėjo sugrįžti atgal į brigadą.

Kartą vakare, grįždamas iš brigados, sutikau Anelę Vaitonytę. Mergina, kaip ir visada, buvo linksma, patenkinta.

— Neišsiilgo manęs brigados žmonės? — nusišypsojo jinai.

— Išsiilgome, Anele, — atsakiau aš. — Zinai, kiek darbo dabar... Su bulvių sodinimu vėluojame...

— Jeigu taip, tai rytoj man į kokį darbą? — nutraukdama mane, taip pat linksmai pasiteiravo mergina ir jau rimtais pridurė: — Siandien veršelius perdaivau piemeniui.

Aš jau iš ankstyvesniu metu pažinojau Anelę Vaitonytę, kaip darbščią, sążiningą kolūkietę. Atsimenu, rudenį gaila buvo išleisti ją iš brigados prie kitus brigadininkus, turėdā-

veršelių, nes žiemos ir pavasario metu brigadoje taip pat užtenka darbų, ir geri žmonės reikalingi.

Atrodo, nieko ypatingo: perdavė mergina veršelių priežiūrą piemeniui ir tuoju pat pasiklausė brigadininko, kokį darbą turėsianti eiti rytojais dieną. Dirbtai — kiekvieno kolūkiečio parciga. Bet toli gražu darne visi kolūkiečiai tokie, kaip Anelė Vaitonytė. Tas mane ir paskatino paminti plunksnų ir parašyti į laikraštį.

Pradėjės rašyti apie Anelę Vaitonytę, aš toliau norėčiau kartu pakalbėti ir apie Janiną Vaitonytę. Abi merginos viena už kitą linksmesnės, viena už kitą darbštėsnės. Praeita metais Janiną už sążiningą darbą kolūkio valdyba premijavo neį kelis kartus. Dabartiniu metu šios abi merginos vėl dirba kartu, geros draugės. Kaip brigadininkas, aš, tiesiog, gauju didžiuotis jomis pries kitus brigadininkus, turėdā-

mas savo brigadoje tokį darbščių merginų, kaip Anelė ir Janina Vaitonytės. Niekada man nereikia jų raginti į darbą. Vakare jos pačios prieina ir paklausia:

— Kaip, brigadininke, mums rytoj ten pat reiks dirbtai?

Vaitonytės sugeba patraukti žmones savo pusēn. Kur jos dirba, ten visada gyva, judru, nebūna ilgu pertraukų, bereikalingų poilsio minučių, perlgtai nepypykiojama. Vien juokus krësdamos jos privers tinginį raudonuoti ir stengtis.

Passitaiko kartais ir taip: prireikia kuriai nors iš jų į miestą nuvažiuoti. Suprantama, juk žmogus negyvena vien darbu. Reikia ir ši tą nusipirkti, parduoti. Bet nei Janina, nei Anelė nepasitraukus iš brigados nepasiklaususi, negavusi leidimo. Būna ir taip, jog atleisti negalima, nes darbai darbus veja. Pakalbaita, paaiškini ir jos supranta. Priešaištu niekada neišgirs.

Baigdamas noriu pasakyti, kad gal ir nesugebėjau parašyti apie šias dvi mūsų brigados pirmunes taip, kaip galima apie jas parašyti, bet tai nuoširdūs mano, kaip brigadininko, žodžiai. O brigadininkas, kuris tiesiogiai vadovauja brigados žmonėms, niekada nesisvaldo žodžiais tuščiai. Pasakė: pirmunė, reiškia, tokia garbė užsitarinavo iš tikrųjų.

Aš tikiu, jog Anelė ir Janė Vaitonytės ir toliau bus mūsų trečios laukininkystės brigados pažiba. Būkite visos merginos tokiomis! Tada mes, žinoma, galėsime sėkminges jvykdyti tai, ką įsipareigojome padaryti pirmaisiais septynmečio metais.

J. Mieliauskas

J. Zemaitės vardo kolūkio III laukininkystės brigados brigadininkas

JĄ GIRIA VİSİ

Stefanija Spakauskienė prieš trejus metus atėjo į gimtojo „Plimūno“ kolūkio kiaulių fermą. Per tą laiką ji įgijo nemažą patyrimą auginant kiaules, daug stengiasi. Jos pastangos davė ir rezultatus. Pernai ji nupenėjo apie 100 bekonų ir gavo iš prižiūrimų motinių kiaulių po 12,6 paršėlio.

Kada kolūkis nutarė kiaulienos gamybą šiemet padidinti du kartus, palyginti su priešais metais, Spakauskienė dabar dirba dar aktyviau. Ji prižiūri 6 motinines kiaules ir iš kiekvienos pavasariniu paršavimosi metu gavo po 10 paršelių. Per 5 mėnesius atpenėjo 48 kiaules bekonui.

Nesenai jvykusios kolūkyje gyvulininkystės šven-



tės metu Spakauskienė buvo atžymėta kaip geriausia artelės kiaulininkė ir pre-mijuota.

D. JANULIS

mą ir levą. Religijos šalininkai matė žmoguje dievo buvimo įrodymą. Jie sakė: jeigu yra žmogaus protas, tai, vadinas, yra jo kūrėjas — dievo protas. Prtingo žmogaus buvimą religija laikė kaip dievo apsireiškimą.

Tačiau mokslas sugriovė religijos pažiūrą ir šiuo klausimu. Jis įrodė, kad žmogus nėra nei dievo suvėrimas, nei jo apsireiškimas, kad jis atsirado natūralaus vystymosi išdavoje, tai yra be jokio stebuklo, be antgamtinės jėgos įsikišimo. Jis yra kiles iš senos rūšies žmogbeždžionių. Biologinio vystymosi išdavoje atsiradės — kaip aukščiausia gyvūnų pasaulio pakopa, žmogus susiformavo visuomeninio gyvenimo sąlygomis. Jo rankos, smegenys ir kalbos organas formavosi darbo įtaikoje, vi-

suomeninės materialinės gamybos vystymosi įtaikoje.

Koks yra svarbiausias skirtumas tarp žmogaus ir gyvulio? Žmogaus savybės yra ir kalba, ir labiau išvystytos smegenys, ir kiti požymiai. Tačiau svarbiausia, kuo žmogus skiriasi nuo gyvulio, tai darbas, darbo įrankių gaminimas ir naudojimas paveikiant aplinką. Gyvuliai naudoja tai, ką jie randa gamtoje jau paruošta. Žmogus gi pats gamina sau vartojimo reikmenis, paveikdamas gamtą darbo įrankių pagalba.

Taigi, žmogus nesukurtas dievo, o atsirado pasaulio gyvūnų natūralaus vystymosi išdavoje.

Tačiau, gal būt, religija teisi aiškinant žmogaus dvasinę veiklą? Gal būt, žmogaus protas, mąstymas yra dievo sukurtos nemirtingos sielos ir įkvėptos jo

žmogaus kūną, kaip tai tvirtina religija, apsireiškimas?

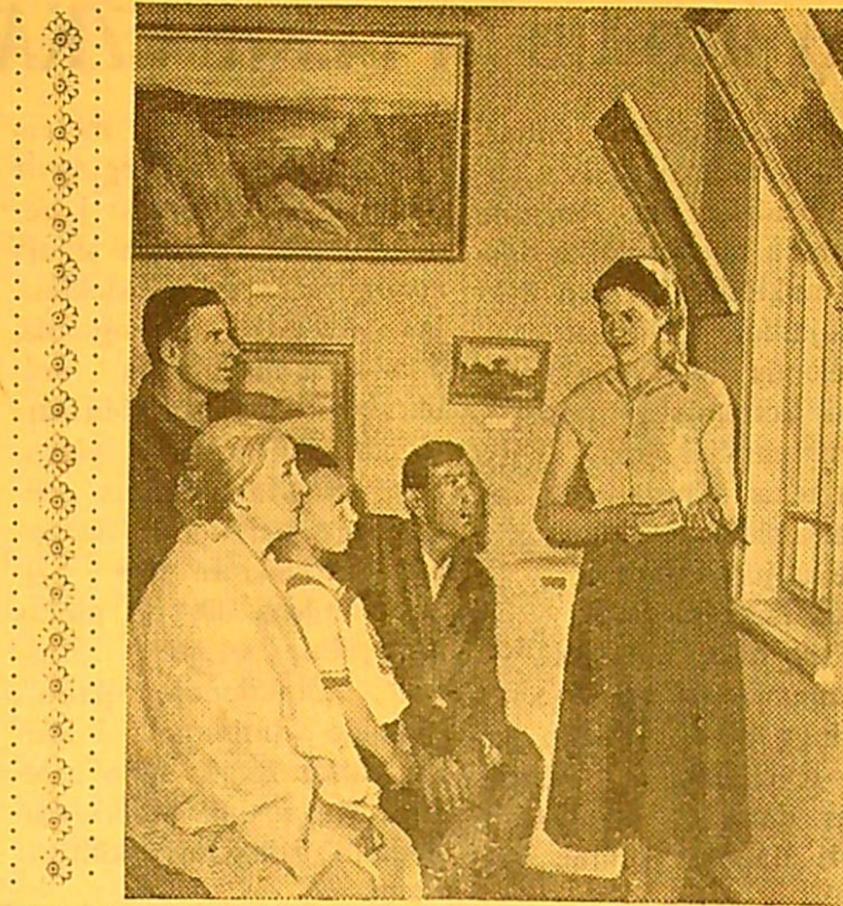
Religijos užtarėjai ir mokslininkai — idealistai, siekdami išgelbėti tikėjimą dievu, jau neneigia mokslo.

Matydami mokslo laimėjimus, kai kurie tikėjimo dievu šalininkai mėgina sutai-

kyti mokslą su religija. Jie kalba: mokslas aiškina gamtos reiškinius, o religija — dvasinę, psichinę žmogaus veiklą.

Iš tikrujų religijos negalima sutaikti su mokslu. Moksle nėra vienos jokiam antgamtinio pasaulio tikėjimui, jokiam tikėjimui dievu. Jis palaipsniu išstumia religiją iš visų rūšių mokslolo, tame tarpe ir iš psychologijos. Didieji rusų mokslininkai — materialistai.

Šenovas, Pavlovas ir jų pasiekėjai įrodė, kad psichinė veikla, t. y. sąmonė, protas,



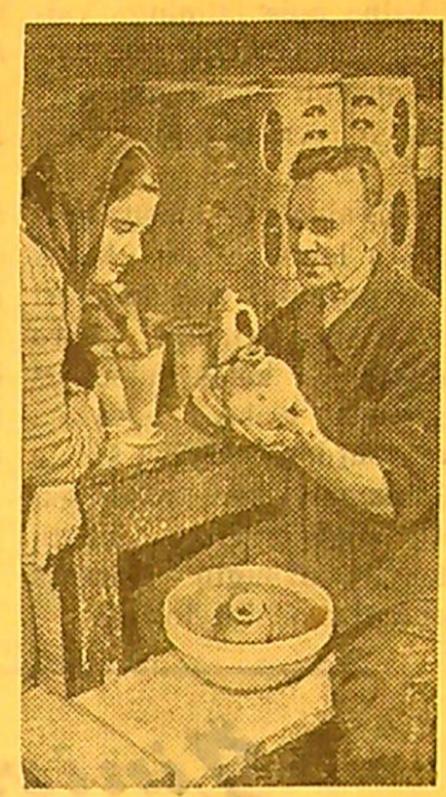
LATVIJOS TSR. Preilių rajono Mičiurino vardo kolūkyje yra keletas kolūkiečių-menininkų, užsiiminėjančių keramiką. Sie kolūkiečiai — Latvijos dailininkų sąjungos narai. Už jūzinius laimėjimus keramikos srityje kolūkiečiui P. Vilcanui suteiktas Latvijos TSR nusipelniusio meno veikėjo vardas.

Nuotraukoje: Polikarpas Vilcanas moko keramikos meno meistriskumo savo dukterį Juliją. (TASS).

ORENBURGO SRITIS. Sarakšo rajono „Rodina“ kolūkyje įsteigta paveikslų galerija. Cia yra virš 130 paveikslų. Dalį jų įsigijo kolūkio valdyba, dalį padovanoto Orenburgo dailininkai.

Nuotraukoje: kolūkio paveikslų galerijoje.

B. Klipinicero nuotr. (TASS).



*

Kolūkiui—tinginiai, sau—darbštulai!

Kai su „Aukštaičio“ kolūkio pirmininku Likausku kymus siuvimui. Kaip buvo doje nesenai gržęs iš Tarybinės Armijos jaunas energingas vaikinas Lionginas Dieninis. Sešiasdešimties metų senukas tévas pluša laukose, o sūnus Lionginas užsiima siuvėjo amatu. Tévo išdirbtu darbštulai prisikėlomi sūnui, Aišku, tai daroma su brigadininko Garbelio žinia. Jei tévui, kuris dar matuoja gyvenimą uždirbtu pinigų ir nebara sūnaus, atleistina (seną medį nelengva palenksti), tai sūnui, išaugusiam naujoje, tarybinėje visuomenėje, nedavanotina. Kas leido piktnaudžiauti pareigomis ir brigadininkui, padedančiam jaunajam Dieniniui vengti dalyvavimo kolūkinėje gamyboje?

Gal Onai Bakutienei ir ne prie širdies, kad kolūkiečiai jų laiko tinginio pavyzdžiu kolūkyje. „Kaip, — išjiedus pasakys jি, — aš siuvu, reiškia, netinginaiju. Kiekvieno pirštai juk į save lenkti“. Bet pagal šią seną taisykę pas mus jau seniai nebegyvenama. Reikia gi pagaliau ir Bakutienė kartą rimta susimąstyti ir prisiminti, kad be įkalbinėjimų yra kiti keliai rövai su dykinėtojais.

Taip pat tévo prieglobstyje gyvena pirmoje brigada-

tojas valdo „dievišką sie- lą“.

Jeigu žmogaus protas būtų paaiškinamas dievo įkvėptos sielos veikla, tai dieviška siela turėtų būti vienoda tiek suaugusio žmogaus, tiek ir vaiko. Tačiau tikrumoje to nėra.

Mokslo šviesoje, aukščiau pateiktų aiškių faktų šviesoje religijos mokymas apie antgamtinę dievo supurtą „sielą“ atkrepta, kaip nepagrįstas prasimynas.

Taigi, mokslas įrodė, jog nei dievo, nei jo apsireiškimių nėra pasaulioje. Nei gamtoje, nei visuomeniniam žmonių gyvenime nėko nėra tokio, kuriam paaškinoti būtų reikalingas dievas, geros ar blogos dvasios, kažkokios antgamtinės jė-

mastymas paaiškinami ne kažkokia neimtinga siela, o visiškai materialios priežastimis, visuomeninėmis tikrovės žmonių gyvenimo sąlygomis.

Kas tai yra sąmonė, mąstymas, protas? Tai galvos smegenų didžiųjų pusrutulių žievės veiklos išdava.

Mąstymas yra žmogų supančio pasaulio atspindys smegenyse. Sis atspindys įvyksta per jutimą, įsivaizduavimą, supratimą, samprotavimą. Sąmonė, mąstymas, protas yra žmogaus supratimas jį supančio pasaulio.

Ką mes vadiname protinį? Tą, kuris teisingai supranta tikrovę ir veikla atitinkamai pagal sąlygas.

Zmogaus sąmonėje nėra nėko tokio, kas nebūtų vienio materialaus pasaulio atspindėjimu. Visi pojūčiai, įsivaizduavimai, samprotavimai — tai vaizdai, tikrovės

chloroformo pagalba gydygos.

Vaikai—mūsų ateitis

Daug vaikučių su mytėmis ir téveliais atėjo šiltais aplodismentais supirmadienį į rajono kultūros namus paminėti Tarptautinę vaikų gynimo dieną. Tribūnoje — LKP rajono komiteto politinio švietimo kabineto vedėja Sinonienė. Ji kalba apie laimingą vaikystę mūsų šalyje, kur vaikai apsuptyti nuolatiniai partijos ir vyriausybės rūpesčiu.

— Vaikai — mūsų ateitis. Jų laimė — tai taika. Viso pasaulio motinos turi kovoti prieš naujo karo grėsmę, — kalba rajoninės ligoninės vaikų gydytoja drg. Gurdova.—Mūsų šalyje rūpinamasi, kad vaikai galėtų augti sveiki, galėtų mokyti, užaugtų šauniai komunizmo statytojais.

R. Vitkus

PELKIŲ UŽKARIAVIMAS MŪSŲ RAJONE

Po iškilmingosios dailies, tikt, pasirodė su menine programa miesto vaikų darželio auklėtiniai. Savo deklamuojamais eiléraštukais, dainelėmis jie dėkoja brandajai Komunistų partijai, besirūpinančiai jais, savo mamytmės, daug naktų nesumerkusioms akių prie lopšelių juos auginant.

Mūs tarybinėj šalyje kuo tik nori, būt gali, — deklamuojā jie apie savo laimingą ateitį. O kaip patiko téveliams ir vaikčiams darželio auklėtinui atlirkli liaudies šokai, žaidimai.

Isisteigus šiemet Zarasų mašinų-melioracijos stotčiai, pelkėtų plotų nusausinimo ir įsisavinimo darbų

apimtis rajono ūkiuose žymūs rajone vis daugiau ir daugiau skverbiamas i ne-naudingas, krūmokšniais apaugsias pelkes, siekiant jas paversti derlingomis, duodančiomis naudą kolūkiams bei tarybiniamis ūkiams kultūrinėmis pievomis. Praeita metais atlirkus nusausinimo darbus buvo išlaisvinta nuo pelkių vandens 300 ha plotas „Tarybinio artojo“, „Aušros“, „Raudonojo Spalio“, „Lenino atminimo“, Puškinio vardo žemės ūkio artelese. Nusausinti plotai pradedami įsisavinti, kultūriniams.

Pagal projektavimo instituto sudarytą Stelmužės projektą bus nusausintas ir įsisavintas 500 ha plotas. Pilnintai atlirkus melioracinius darbus, kultūrines pievas turės Stelmužės tarybinis ūkis bei dalinai Stalino vardo kolūkis. Cia jau kasami ekskavatoriumi nusausinamieji grioviai. Pagal projektavimo instituto sudarytą Nikajos Avilkos nusausinimo projektą toliau bus vykdomi įsisavinimo darbai šių upių baseinuose. Tiriamas aukštinė šio baseino dalis. Pažeminus vandens lygi Avilio ežere bus nusausinti dideli vandens užlietu, užpelkėjusių pievų plotai „Pirmūno“, „Tarybinio artojo“ bei P. Cvirkos vardo kolūkuose.

Ruošiamas Veisenos upėlio nusausinimo projektas. Jis apima „Raudonojo Spalio“ ir Puškinio vardo kolūkius. Atlirkus nusausinirio ir įsisavinimo darbus, kultūrinėmis pievomis bei ganymis bus paverstas 650 ha plotas. Detalius nusausinimo darbai vykdomi kaimyniniame M. Melnikaitės vardo kolūkyje. Dabariniu metu nuo nusausinamų plotų valomi krūmai. Įsavinus pelkes, artelės šienaujamieji plotai padidės 120 ha kultūrinų pievų.

Igyvendinant minėtus projektavimo instituto sudarytus pelkių nusausinimo ir įsisavinimo projektus, melioracinių darbų, išskyrus M. Melnikaitės vardo kolūkio detalaus nusausinimo projektą, bus atliekami valstybės lėšomis. Kolūkiai gaus nuvalytis nuo krūmų, nusausintus, surastus, pilnutinai paruoštus

mas plotas užima 24 ha.

Sausinamos ir įsisavinamos pelkės V. Kudirkos vardo, Puškinio vardo, „Pažangos“, „Aušros“, „Tarybų Lietuvos“, „Lenino atminimo“ kolūkuose.

„Tarybinio artojo“ bei V. Kudirkos vardo kolūkijų žemdirbiai pievas sausina savo sudarytų brigadų jėgomis.

Siai metais planuojant, atiduoti eksploracijon 1200 ha plotą, tame skaičiuje apie 800 ha nusausinti ir įsisavinti. Tai beveik tris kartus daugiau, negu kad praėita metais.

J. Miliauskas
Zarasų melioracinių grupės viršininkas

--□--

Nepaskelbtų laiškų pėdsakais

„Pergalės“ redakcija gaivo skaitojo laišką, kuriamo autorius rašo, jog Smalvų pieno separavimo punktas mechanizuotas, bet esantieji mechanizmai nepanaudojami, o pienas separuojamas rankiniu būdu.

Zarasų sviesto gamyklos direktorių dr. Nazarenko, kuriam buvo persiūstas laiško nuorašas, pranešė redakcijai, kad laiške iškelti faktai teisingi. Pie-

nas Smalvų pieno priėmimo punkte tikrai separuojamas rankiniu būdu. Priežastis ta, kad į pieno priėmimo punktą pristatomai mažai pieno. M. Melnikaitės vardo kolūkio valdyba jau seniai žada statyti pieną į Smalvų pieno separavimo punktą, bet iki šiol savo pažadų neištevi.

Padidėjus pieno kiekui, minėtame pieno priėmimo punkte bus paleistas motorinis separatorius.

*

Technikos naujienos

Nauja universali bulvių sodinimo mašina

Kauno staklių gamykloje pagamintos naujos konstrukcijos pusiau pakabinamos bulvių sodinimo mašinos.

Nuo įprastų bulvių sodinimo mašinų nauja mašina skiriasi dideliu universalumu. Ji kartu sodina bulves, bársto trąšas ir užverčia vagą. Visų šių operacijų sujungimas leidžia su taupyti darbo jėgas ir laiko. Mašiną aptarnauja pats traktorininkas, neišlipdamas iš sava vietas. Bulvių sodinimo mašina pritaikyta dar-

bui su vikšriniais ir ratiniu traktoriais.

Labai vertinga yra tai, kad šios mašinos bulvių sodinimo mazgus galima lengvai nuimti ir naudoti ją kaip pusiau pakabinamą plūga.

Universalą mašiną sukonstruavo Lietuvos žemės ūkio mechanizacijos ir elektroelektronikos mokslinio tyrimo instituto darbuotojų grupė, vadovaujama kaijamų kultūrų laboratorijos vedėjo Vincu Joneliūno. (ELTA).

Automobiliai - savivarčiai

Maskvos srities Mytiščių mašinų gamyklos specialistai sukonstruavo naują automobilių-savivarčią. Jis skirtas grūdams, bulvėms, daržovėms ir kitims žemės ūkio produktams pervežti. Mašinos keliamasis pajėgumas — keturios tonos.

Mašina turi galingesnę variklį, joje pritaikyti aukštą slėgimo hidrauliniai ižrenginiai. Iškrauti galima i tris puses.

Mašinų gamintojai pradėjo gaminti dar vieną automobilių-savivarčią pramonei ir statyboms. Juo bus

galima pervežti birias sėtyvines medžiagas, o taip pat pusiau skystus betoną, asfalto ir kitus skiedinius. (TASS-ELTA).

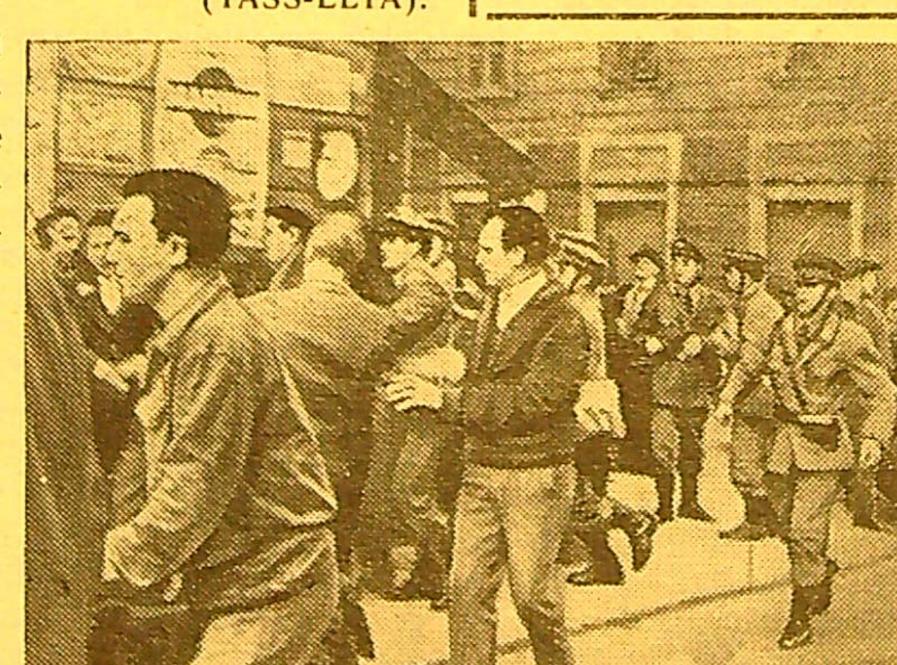
Redaktorius H. JURSYS

Zarasų mašinų-melioracijos stočiai reikalingi žmonės, bairge V-VII vidurinės mokyklos klases, pasiuntimui į traktorininkų kursus (darbui su buldozeriais bei skreperiais).

Kursai pravedami lietuvių kalba.

Smulkesnę informaciją teikia Zarasų MMS.

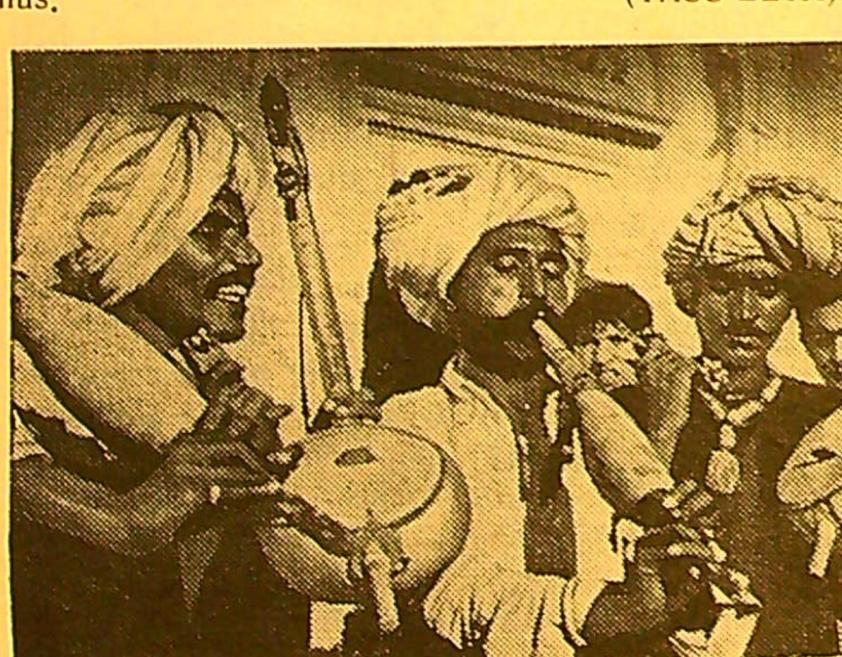
Direktorius



ITALIJA. Atsakant į jmonininkų nesutikimą patenkinti darbininkų reikalavimus — padidinti darbo užmokesčių, padidinti pašalpas atleidžiant darbininkus iš darbo ir sutrumpinti darbo dieną, metalistai Italijoje vėl paskelbė streiką. Jis truko 48 valandas. Daugelyje vietų darbininkai piketavo įmones. Ivaicių profesinėjinių srovių darbo žmonės stojo vieningu frontu kovodami už savo reikalavimų patenkintimą.

Nuo traukoje: policija išvaiko streikininkų piketą Genujoje.

Publifoto nuotr. (TASS).



PAKISTANAS. Sindhi muzikantai (Vakarų Pakistanas). (TASS).